

UN PILON CU GREUTATE AL PROFEȚIEI

ÎN MESAJELE ANTERIOARE, am schițat faptul istoric al restaurării **מדינת ישראל**, Statului Israel, în lumina strălucitoare a profețiilor noastre scripturale.

În acest al treilea mesaj din seria de față, voi adânci mesajul anterior selectând un episod izbitor din istoria multicoloră a Israelului, episod care, asemenea unui vârf de munte uriaș, străpunge cerul istoriei cu accente dominante, refuzând desconsiderarea. După alegerea vârfului nostru istoric care nu poate fi pus la îndoială, voi ilumina cerul din proximitatea sa cu strălucirea Șekinei care face ca nici profeția divină de prezicere să nu poată fi pusă la îndoială. Astfel atestarea va deveni o acceptare voluntară, pavând calea spre profețiile lui **יחזקאל**, Ezechiel, în mesajele ulterioare.

Națiunea Israel a luat ființă în leagănul comod al iubirii divine, protejată de patrimoniul neprețuit al promisiunilor scumpe.

Ascultați aceste cuvinte delicate ale lui Dumnezeu privind poporul Israel:

„Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru că Domnul vă iubește ...” (Devarim, Deuteronom 7:7,8)

Această dragoste divină plină de tandrețe a fost însoțită de cea mai generoasă promisiune divină pe care o pot rezuma cel mai bine printr-un citat din al douăzeci și optulea capitol din Devarim care a fost astfel tradus de Isaac Leeser:

„Dacă vei asculta de glasul Dumnezeului cel veșnic ... Dumnezeul tău cel veșnic îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. Și toate aceste binecuvântări vor veni peste tine și te vor copleși ...”

Vă rog să citiți pentru dumneavoastră aceste promisiuni prețioase; acest lucru vă va ajuta să înțelegeți mai bine acest mesaj, mai ales dacă examinați tot capitolul 28 din Deuteronom.

În acest punct realizez că unii dintre auditorii mei îngăduitori ar putea dori să-L întrebe pe Dumnezeul cel veșnic de ce a chemat națiunea Israel și i-a pregătit un viitor atât de luminos.

Anticipând acest tip de întrebări perfect raționale, voi prezenta cu bucurie câteva dintre intențiile divine.

Într-o lume care se îndepărtase pe atunci de revelația divină originală, pierzând astfel cunoașterea anterioară a Singurului Dumnezeu Adevărat și involuând spre politeism – închinarea la mai mulți zei – Israel a fost chemat să restaureze umanității revelația divină pierdută conform căreia Dumnezeul lui Israel este Singurul Dumnezeu al întregii creații și în afară de El nu este alt Dumnezeu. Mai mult chiar, Israel trebuia să salveze lumea de la pierzarea panteismului și să declare Personalitatea și Sfințenia Dumnezeirii. Bineînțeles că realizarea întocmai de către națiunea Israel a acestui proiect misionar inaugurat de Dumnezeu urma să fie însoțită de Acesta – El urma să reverse binecuvântări naționale spirituale și materiale precum și prosperitate ca dovadă a faptului că **„neprihănirea înalță un popor, dar păcatul îl doboară.”**

Israel trebuia să fie și Menora divină – sfeșnicul – care să strălucească înspre lume revelația divină; în cele din urmă, și cu siguranță cel mai important aspect, Israel urma să fie copacul lui Dumnezeu din care avea să iasă o Ramură, צמח, Mesia Răscumpărătorul lumii.

Deci patrimoniul de promisiuni al lui Israel era neprețuit, dar să nu uităm că și planul divin era neprețuit; atât de scump era planul lui Dumnezeu care urma să se realizeze prin Israel, încât patrimoniul lui Israel era însoțit de o avertizare gravă și foarte solemnă. Permiteți-mi să citez aceste câteva cuvinte din Vayikra:

„Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, și dacă vă veți împotrivi Mie, Mă voi împotrivi și Eu vouă cu mânie, și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.” (Vayikra – Leviticul 26:27–28)

Până aici, prieteni dragi, am văzut planul lui Dumnezeu, perspectivele lui Israel și avertizarea sa; haideți să privim acum cu sinceritate și franchețe la comportamentul lui Israel.

Istoria Israelului, după cum este înregistrată în Tenach (o carte intitulată în mod eronat „Vechiul Testament”) este, așa cum admite cu franchețe Niebuhr, complet liberă de ceea ce el numește „falsitate națională patriotică.” Este o oglindă divină care oferă o reflecție fidelă a eșecului națiunii. Performanța națională a Israelului a fost una foarte slabă, ducând poporul într-o noapte întunecată a suferințelor de lungă durată.

Credeți-mă că nu mi-e drag să vă trag spre întuneric; totuși, dacă e ca împreună să ne bucurăm apoi de promisiunea profetică strălucitoare a odihnei și păcii pentru preaiubitul popor și teritoriu al Israelului, trebuie să mă însoțiți cu curaj prin noaptea suferințelor.

Pedepsele divine au căzut una după alta asupra națiunii până când în anul 70 e.n. s-a ajuns la punctul culminant, atunci când generalul roman Titus a distrus Templul nostru din Ierusalim și a pornit cumplita mișcare numită גלות, Diaspora, împrăștierea, dispersarea Israelului printre națiunile lumii.

De aceea ar fi tragic de ușor să selectăm acest episod istoric ca fiind foarte important; temuta גלות poate fi considerată vârful istoriei noastre deoarece aici a început drumul lung, întunecat, tragic și fără țară al Israelului, străbătând veacurile de-a lungul cărarilor întortocheate ale națiunilor lumii.

Dacă am putea împrumuta lacrimile Galut-ului Israelului pentru a le folosi ca solvent cu ajutorul căruia să concentrăm într-un țipăt uriaș durerea celor șase milioane de iudei care au pierit datorită urii lui Hitler, și dacă, printr-o seringă hipodermică am putea introduce soluția rezultantă în venele omenirii, această injecție ar conține destulă agonie concentrată încât să facă întregul glob pământesc să se zbată în durere secole de-a rândul.

Vă întrebați acum dacă această lungă noapte de chin a Israelului poate fi proiectată pe fundalul luminos al profeției divine anterioare? Răspund fără cea mai mică ezitare că da. Într-adevăr, aceasta este chiar dovada pe care sunt nevoit s-o aleg.

Vreți să ascultați aceste hotărâri selectate din Vayikra (Leviticul) capitolul 26 și din Devarim (Deuteronom) capitolul 28? Ele sunt ca bătaia amenințătoare a unei tobe răsunătoare care anunță judecata:

„Vă voi lăsa cetățile pustii ...”(Vayikra 26:31a) „Voi pustii țara ...” (Vayikra 26:32a) „Vă voi împrăștia printre neamuri ...”(Vayikra 26:33a, Devarim 28:64a) „Între aceste neamuri, nu vei fi liniștit, și nu vei avea un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale ...” (Devarim 28:65)

Dați-mi voie să susțin cu fermitate că Galut-ul era un semn clar al nemulțumirii divine față de Israel ca națiune, dar nu neapărat față de toți israeliții în mod individual, și ar fi o nebunie să ne înșelăm singuri prin teorii omenești care să susțină contrariul. Trebuie să ne confruntăm cu faptele.

Iar apoi, nimeni altul decât marele nostru profet binecuvântat Moise nu a prezis inter alia, această lungă גלות, această teribilă dispersie și agonia ei.

Cât mă bucur să concluzionez acest mesaj dând curs impulsului tandru din interiorul ființei mele care mă îndeamnă să vă asigur prematur că aceeași mantie a nopții de suferință prezise este chiar dovada zorilor bucuriei care sunt de asemenea profețiți.

Cât de frumos vorbește profetul nostru Țefania despre acea vreme:

„Strigă de bucurie, fiica Sionului!

Strigă de veselie, Israele!

Bucură-te și saltă de veselie din toată inima ta,

Fiica Ierusalimului!

Domnul a abătut de la tine pedepsele tale,

A îndepărtat pe vrăjmașul tău;

Domnul, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău;

Nu trebuie să te mai temi de nicio nenorocire!

Nu va mai putea de veselie pentru tine ...” (Țefania 3:14, 15, 17)

Da, prieteni preaiubiți, cu adevărat, dimineața vine bucuria.

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „003ponderousprophecy.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au